ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudce Zdeňka Kühna a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **T. T. M.**, zastoupený Mgr. Markem Sedlákem, advokátem se sídlem Příkop 834/8, Brno, proti žalovanému: **Velvyslanectví České republiky v Hanoji,** se sídlem 13 Chu Van An, Hanoj, Vietnamská socialistická republika, adresa pro doručování Ministerstvo zahraničních věcí, se sídlem Loretánské náměstí 101/5, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 9. 2017, čj. 2993/2017-HANOI-V, v řízení o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 24. 9. 2018, čj. 57 A 11/2017-34,

takto:

Rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 24. 9. 2018, čj. 57 A 11/2017-34, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

[1] Výše uvedeným rozsudkem krajský soud podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil usnesení žalovaného ze dne 1. 9. 2017, věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.) a zavázal žalovaného, aby žalobci nahradil náklady řízení. Podle citovaného usnesení byla žádost žalobce o zaměstnaneckou kartu nepřijatelná, protože si předem nesjednal termín podání žádosti, přestože je tato povinnost žalovaným stanovena.

[2] Proti rozsudku krajského soudu podal žalovaný (stěžovatel) kasační stížnost

z důvodů, které podřadil pod § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Namítl, že krajský soud rozhodl ve věci samé bez jednání, ačkoliv pro to nebyly splněny podmínky, neboť stěžovatel požádal o jeho nařízení. Dále namítl nesprávné posouzení usnesení stěžovatele jako přezkoumatelného právního aktu v souladu s § 65 s. ř. s.; odpovídajícím žalobním typem je podle stěžovatele žaloba na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu podle § 82 a násl. s. ř. s. Nesouhlasil také se závěrem, že žádost žalobce byla řádně podána tzv. nouzovým způsobem. Krajský soud podle stěžovatele neprokázal svůj obecný závěr, že systém Visapoint nebyl v době podání žádosti žalobce schopen zajistit mu podání žádosti lidsky důstojným způsobem. Stěžovatel navrhl, aby NSS napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení.

[3] Žalobce navrhl zamítnutí kasační stížnosti jako nedůvodné.

[4] Kasační stížnost je důvodná.

[5] NSS přisvědčil stěžovateli, že řízení před krajským soudem bylo zatíženo vadou, která mohla mít vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé.

[6] Podle § 51 odst. 1 s. ř. s. *soud může rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen*. Podle odst. 2 *stanoví-li tak tento zákon, rozhoduje soud bez jednání o věci samé i v dalších případech*. NSS v rozsudku ze dne 8. 6. 2017, čj. 1 As 180/2017-43, shrnul, že „[n]*ezbytnými předpoklady fikce souhlasu, na základě které soud může o návrhu rozhodnout bez jednání, je tedy doručení výzvy k vyjádření, zda účastník souhlasí s tímto postupem, a marné uplynutí lhůty k vyjádření. Rozhodne-li soud ve věci samé bez nařízení jednání před uplynutím dvoutýdenní lhůty pro vyjádření nebo nepřihlédne-li k řádně a včas uplatněnému nesouhlasu, dopustí se vady řízení, která může mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. (srov. např. rozsudky ze dne 29. 11. 2005, č. j. 4 As 46/2004-58, nebo ze dne 30. 9. 2009, č. j. 8 As 49/2008-62). Současně tím soud poruší také právo účastníka řízení na veřejné projednání věci v jeho přítomnosti, včetně možnosti vyjádřit se k věci, které je v ústavněprávní rovině zaručeno čl. 38 odst. 2 Listiny.*“ Kromě případů stanovených v odst. 1 soudní řád správní připouští vydání rozsudku bez jednání pouze tehdy, ruší-li soud napadené rozhodnutí správního orgánu pro vady řízení uvedené v § 76 odst. 1, 2 s. ř. s., popřípadě vyslovuje-li jeho nicotnost.

[7] Ze soudního spisu vyplývá, že dne 18. 10. 2017 byla stěžovateli doručena výzva, aby ve lhůtě dvou týdnů krajskému soudu sdělil, zda souhlasí s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání. Dne 30. 10. 2017, tedy před uplynutím stanovené lhůty, podal stěžovatel u krajského soudu vyjádření, v jehož závěru výslovně požádal, aby krajský soud nařídil ve věci jednání. Svou žádost o nařízení jednání stěžovatel zopakoval ve svém vyjádření k žalobě ze dne 6. 12. 2017. Krajský soud však žalobu projednal bez nařízení jednání a dne 24. 9. 2018 vydal napadený rozsudek, ve kterém v bodě 17. konstatoval, že rozhodl bez jednání za splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s. ř. s. Z obsahu soudního spisu však zjevně vyplývá, že pro takový postup nebyly splněny zákonem stanovené podmínky, neboť stěžovatel s tímto postupem nesouhlasil.

[8] V posuzované věci nebyly naplněny ani jiné okolnosti výslovně předvídané soudním řádem správním, kdy by soud mohl rozhodnout o věci samé bez jednání, protože krajský soud zrušil rozhodnutí stěžovatele podle § 78 odst. 1 s. ř. s. (srov. § 51 odst. 2 ve

pokračování

spojení s § 76 s. ř. s. *a contrario*). Krajský soud proto pochybil, rozhodl-li ve věci samé bez nařízení jednání.

[9] NSS se v tomto okamžiku nemůže vyjádřit k dalším námitkám uplatněným v kasační stížnosti, protože nelze předjímat další vývoj věci v návaznosti na jednání před krajským soudem. Vypořádání těchto námitek by bylo předčasné a potvrzení nebo popření správnosti závěrů krajského soudu by postrádalo svůj význam.

[10] Z uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že kasační stížnost je důvodná, a proto rozsudek krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 věta první s. ř. s.). V dalším řízení je krajský soud vázán právním názorem vysloveným NSS ve zrušovacím rozhodnutí (§ 110 odst. 4 s. ř. s.), tedy k projednání žaloby nařídí jednání. V novém rozhodnutí rozhodne krajský soud rovněž o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 10. ledna 2019

Ondřej Mrákota
předseda senátu